

20è aniversari Escola Politècnica Superior de la Universitat de Lleida

En nom del Govern és un honor per a qui us parla poder assistir avui al 20è aniversari de l'Escola Politècnica Superior de la Universitat de Lleida. Tot just fa un mes que vaig prendre possessió del càrrec i em sento profundament agraït pel fet que un dels meus primers actes públics sigui en ocasió d'aquesta commemoració.

Un dia com avui és un dia de goig, de celebració per a tothom i especialment per a totes aquelles persones que han format part d'aquest projecte i que han vist com es feia realitat. Normalment, quan es fan realitat els somnis és després de molt esforç, de molts moments en què sembla que les coses no poden sortir. Feliçment, si ens poguéssim situar vint anys enrere, més d'un no es creuria en què s'ha convertit avui l'Escola. Per tant, la història de l'Escola és la història de l'esforç, de creure que les coses es poden aconseguir amb il·lusió i determinació.

Des d'aquell llunyà 1991, que coincideix amb el naixement de la Universitat de Lleida, tenim un abans i un després en el model universitari. Es podien haver escollit molts models en aquell moment, però el Govern va apostar per un model territorial d'universitats de Catalunya.

L'Escola Politècnica Superior és el resultat d'una aposta perquè allò que l'any 1991 era una Escola d'Informàtica, pertanyent a la Universitat de Barcelona, s'integrés a la Universitat de Lleida, fent així possible que aquest somni esdevingués una realitat.

Avui, l'Escola funciona en tots els seus àmbits: la docència, que és important, però també i especialment la docència relacionada amb la recerca. Tots sabem que en aquest debat, la docència sense recerca no té recorregut. Aquest és un fet importantíssim, i és el resultat d'un esforç que l'Escola ha fet i continua fent. I us encoratjo per anar més enllà encara.

És per això que avui, en nom del Govern de la Generalitat, vull expressar l'agraïment per l'impacte que l'Escola té, no només a les Terres de Lleida, sinó també a tot el país. I permetin-me aprofitar l'avinentsa per dir que després de tots aquests anys, és hora de deixar de parlar definitivament d'universitats territorials i fer-ho, en canvi, del Sistema Universitari de Catalunya.

Davant l'actual context econòmic voldria aprofitar també per fer una segona reflexió. Estem en una situació molt complicada a nivell de país, de crisi econòmica i especialment de les finances públiques. El Govern de la Generalitat haurà de fer front a quasi 11.000 milions de deute que s'acaba a finals d'any. La situació és, sens dubte, complicada. Però si alguna cosa hem sabut fer els catalans en la història és sortir reforçats de situacions similars a les què vivim ara i, per tant, hem d'intentar que tot això sigui, a la vegada, una oportunitat de canvi.

Aquesta situació delicada de les finances públiques afectarà també, lògicament, pel que fa al seu pressupost, a l'àmbit d'Universitats i Recerca. D'alguna manera, doncs, haurem de dirigir la capacitat de millorar l'eficiència en la docència, en la recerca, en la transferència, en tots els àmbits de la gestió universitària. En els últims anys, la majoria d'universitats del sistema públic català ja han fet un esforç intern important, per millorar la gestió, per intentar que cada euro del contribuent tingui el màxim rendiment. Aquest és un esforç que ja fa temps que es va començar a produir i, a partir d'ara, caldrà perseverar en aquest camí de contenció.

Paral·lelament, tenim el repte de millorar la governança en el nostre sistema universitari. Ja fa temps però, els rectors de les nostres universitats van encetar aquest debat junt amb els presidents dels consells socials, el professorat, i els diferents agents implicats a través del llibre blanc de la Universitat de Catalunya. El Govern i, n'estic segur, els grups parlamentaris del Parlament de Catalunya, s'implicaran en aquest debat i, entre tots, haurem de ser capaços de trobar solucions que ens portin a assolir millors resultats i a incrementar la qualitat que ja tenim en el nostre model universitari.

En aquest punt és de justícia reconèixer, i s'ha de dir alt i fort, que la universitat catalana té un nivell de qualitat altíssim i que tenim un sistema molt eficient tant en l'àmbit de la docència com en el de la recerca. L'àmbit de la recerca és, especialment, un dels reptes més importants que tenim damunt la taula. No és casualitat que el Govern hagi considerat necessari lligar el coneixement i el talent a l'economia, i no des d'un punt de vista tan sols econòmic, que crec que seria un error, sinó des del punt de vista de la transformació del model de país que desitgem. Hem de ser capaços, perquè tenim el talent, i perquè tenim la capacitat, d'aconseguir que l'àmbit de la recerca sigui un àmbit punter en el nostre país.

Cal superar d'una vegada el debat obsolet de la recerca bàsica i de l'aplicada, de la innovació, entre d'altres. La recerca que és patent, la recerca que és rellevant, la recerca que és nova, sempre és transferible. I en aquest sentit, tenim suficient talent a Catalunya perquè això sigui una realitat transformadora en l'àmbit social i econòmic. Aquests seran els principals reptes que haurem d'afrontar entre tots.

La història de l'Escola Politècnica Superior, és un exemple. Un exemple de tot el recorregut també de la Universitat de Lleida. Aquesta tarda, abans de venir en aquest acte, he tingut l'oportunitat de visitar diferents espais de la Universitat de Lleida i us puc dir que aquesta institució és un referent de com es pot fer compatible l'impacte local amb la rellevància internacional. Aquesta és una magnífica realitat.

Moltes felicitats, per molts anys i que el somni segueixi esperonant que l'excel·lència sigui una realitat com ja ho és en aquests moments a la Universitat de Lleida.

Moltes gràcies.

Lleida, 10 de febrer de 2011